

1 NOUNS

A, AN

A, an jsou členy neurčité, překládáme jako nějaký, nějaká. Používají se v jednotném čísle před podstatným jménem.

a) a + vyslovená souhláska (a school)

b) an + vyslovená a, e, i, o, u (an art room)

PLURALS

Singular		Plural	
a school	škola	schools	školy
a library	knihovna	libraries	knihovny
an art room	učebna VV	art rooms	učebny VV
a bus	autobus	buses	autobusy
a child	dítě	children	děti

Množné číslo podstatných jmen se tvoří:

u většiny slov přidáním **-s** (school – schools)

u slov končících na **-y**, se **-y** mění v **-ies** (library – libraries)

u slov končících na sykavku přidáním **-es** (bus – buses)

nepravidelně (child – children, foot – feet, man – men, woman – women, a tooth – teeth)

THERE IS... /THERE ARE...

There is a library.	Je tam knihovna.	There are changing rooms.	Jsou tam šatny.
There is an art room.	Je tam učebna VV.	There are children.	

THERE IS... (Je tam...), **THERE ARE...** (Jsou tam...) se používá při popisu budov a míst.

V jednotném čísle se pojí se členem určitým.

Bloggers1

2 PRONOUNS

PERSONAL + POSSISIVE + OBJECT PRONOUNS

Personal pronouns		Possessive pronouns		Object pronouns (2.-7. pád)	
I	já	my	můj	me	mě, mně, ...
you	ty	your	tvůj	you	tě, tebe, ti, ...
he	on	his	jeho	him	ho, mu, jemu, ...
she	ona	her	její	her	ji, jí, ...
it	ono	its	jeho	it	ho, mu, jemu, ...
we	my	our	jeho	us	nás, nám, ...
you	vy	your	váš	you	vás, vám, ...
they	oni	their	jejich	them	nich, nim, je, ...

I, you, he, ... jsou **zájmena osobní** a zastupují ve větě podstatná jména. Zájmeno **I** se píše vždy velkým písmenem. Zájmeno **it** zastupuje neživotná podstatná jména (věci) a zvířata. Zájmeno **you** se překládá jako ty i vy.

My, your, his, ... jsou **zájmena přivlastňovací**, která vyjadřují, že něco někomu patří.

Possessive 's

Mia has got a bag. It is Mia's bag.	Mia má tašku. Je to Miina taška.
Chris has got a dog. It is Chris's dog.	Chris má psa. Je to Chrisův pes.
My parents have got a car. It is my parents' car.	Rodiče mají auto. Je to auto rodičů.
There are Tom and Jane's parents.	Tam jsou rodiče Toma a Jane
Their children have got a room. It is their children's room.	Jejich děti mají pokoj. Je to pokoj jejich děti.
My friend's books.	Knížky mého přítele.
My friends' books.	Knížky mých přátel.

Přivlastňovacím pádem vyjadřujeme to, že nějaké osobě něco patří. Vytváří se následovně:

jednotné číslo: přidáme **'s** (Mia's)

a) Pokud jméno končí na sykavku např. Chris's, je výslovnost **'s [ɪz]**!

b) množné číslo: přidáme **'** (parents' car)

c) nepravidelné množné číslo: přidáme **'s** (children's room)

3 NUMBERS

CARDINAL NUMBERS

0	oh / zero	10	ten	20	twenty	30	thirty
1	one	11	eleven	21	twenty-one	40	forty
2	two	12	twelve	22	twenty-two	50	fifty
3	three	13	thirteen	23	twenty-three	60	sixty
4	four	14	fourteen	24	twenty-four	70	seventy
5	five	15	fifteen	25	twenty-five	80	eighty
6	six	16	sixteen	26	twenty-six	90	ninety
7	seven	17	seventeen	27	twenty-seven	100	a hundred
8	eight	18	eighteen	28	twenty-eight		
9	nine	19	nineteen	29	twenty-nine		

0 se řekne **oh** nebo **zero**. **Oh** používáme u telefonních čísel, **zero** v matematice.

Číslovky od 13 do 19 mají koncovku **-teen**.

Číslovky 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 mají koncovku **-ty**.

ORDINAL NUMBERS

1.	1st	first	11.	11th	eleventh	21.	21st	twenty-first
2.	2nd	second	12.	12th	twelfth	22.	22nd	twenty-second
3.	3rd	third	13.	13th	thirteenth	23.	23rd	twenty-third
4.	4th	fourth	14.	14th	fourteenth	24.	24th	twenty-fourth
5.	5th	fifth	15.	15th	fifteenth	25.	25th	twenty-fifth
6.	6th	sixth	16.	16th	sixteenth	26.	26th	twenty-sixth
7.	7th	seventh	17.	17th	seventeenth	27.	27th	twenty-seventh
8.	8th	eight	18.	18th	eighteenth	28.	28th	twenty-eighth
9.	9th	ninth	19.	19th	nineteenth	29.	29th	twenty-ninth
10.	10th	tenth	20.	20th	twentieth	30.	30th	thirtieth

Řadové číslovky tvoříme zpravidla přidáním koncovky **-th**. Výjimkou jsou číslovky **1st**, **2nd** a **3rd**. V mluvené podobě musíme říct před řadovou číslovkou člen **the**.

4 VERBS

PRESENT SIMPLE – positive, negative

I get up.	Já vstávám.	I don't get up.	Já nevstávám.
You get up.	Ty vstáváš.	You don't get up.	Ty nevstáváš.
He gets up.	On vstává.	He doesn't get up.	On nevstává.
She gets up.	Ona vstává.	She doesn't get up.	Ona nevstává.
It gets up.	Ono vstává.	It doesn't get up.	Ono nevstává.
We get up.	My vstáváme.	We don't get up.	My nevstáváme.
You get up.	Vy vstáváte.	You don't get up.	Vy nevstáváte.
They get up.	Oni vstávají.	They don't get up.	Oni nevstávají.

Přítomný čas prostý používáme, mluvíme-li o činnostech, která se dějí pravidelně, opakovaně, mluvíme-li o skutečnostech, které jsou všeobecně pravdivé. Časové údaje používané s přítomným časem: **always, often, usually, sometimes, hardly ever, never, every day.**

Výjimky při tvorbě 3. osoby jednotného čísla:

- u sloves končících na souhlásku ve spojení s **-y** bude koncovka **-ies** (I study – he studies)
- u sloves končících na **-o** přidáváme koncovku **-es** (I go – he goes)
- u sloves končících na **-ch, -sh, -s, -x** přidáváme koncovku **-es**, která se vyslovuje jako **[iz]** (I watch – he watches)
- sloveso **have** má ve 3. osobě jednotného čísla tvar **has**

V přítomném prostém čase se **zápor** tvoří pomocí pomocného slovesa **do not** – zkráceně **don't** a **does not** – zkráceně **doesn't**. Za pomocným slovesem **don't/doesn't** je významové sloveso v infinitivu.

PRESENT SIMPLE – YES/NO questions, Short YES/NO answers

DO	I like...?	Mám rád/-a...?	Yes, you do. / No, you don't.
	you learn...?	Učíš se...? Učíte se...?	Yes, I do. / No, I don't. Yes, we do. / No, we don't.
	we start...?	Začínáme...?	Yes, we do. / No, we don't.
	they finish...?	Končí (oni) ...?	Yes, they do. / No, they don't.
DOES	he like...?	Má (on) rád...?	Yes, he does. / No, he doesn't.
	she learn...?	Učí se (ona) ...?	Yes, she does. / No, she doesn't.
	it start...?	Začíná (to) ...?	Yes, it does. / No, it doesn't.

Když se chceme zeptat, jestli někdo pravidelně nebo stále něco dělá, použijeme k vytvoření otázky pomocné sloveso **do**, nebo **does** + podmět + plnovýznamové sloveso (Do you play football?, Does he speak English?).

Pomocné **do**, nebo **does** se pak objeví i v krátké odpovědi (Yes, I do./No, I don't., Yes, he does./No, he doesn't).

PRESENT SIMPLE – WH- questions

What subjects do you learn?	Jaké předměty se učíš?
When do you start school?	Kdy začínáš školu?
Where does he play football?	Kde (on) hraje fotbal?
Why does she learn German?	Proč se (ona) učí němčinu?
What time do they finish?	V kolik hodin (oni) končí?
How many subjects do you learn?	Kolik předmětů se učíš?

Pokud chceme zjistit podrobnější informace, přidáme před tuto otázku ještě tázací zájmena.

PRESENT CONTINUOUS – positive

I	am	I + am = I'm	wearing...	Mám na sobě...
You	are	You + are = you're		Ty máš na sobě...
He	is	he + is = he's		Vy máte na sobě...
She		she + is = she's		On má na sobě...
It		it + is = it's		Ona má na sobě...
We	are	we + are = we're		Ono má na sobě...
They		they + are = they're		My máme na sobě...
				Oni mají na sobě...

Přítomný čas průběhový, se tvoří pomocí slovesa **to be** a slovesa v **-ing** tvaru. Sloveso **to be** slouží jako pomocné sloveso a do češtiny se nepřekládá. V hovorů se používají často zkrácené formy.

Bloggers 1

PRESENT CONTINUOUS - negative

I	am not	am + not = 'm not	wearing...	Nemám na sobě...
You	are not	are + not = aren't		Ty nemáš na sobě...
He	is not	is + not = isn't		Vy nemáte na sobě...
She				On nemá na sobě...
It				Ona nemá na sobě...
We	are not	are + not = aren't		Ono nemá na sobě...
They				My nemáme na sobě...
				Oni nemají na sobě...

Záporný tvar přítomného času průběhového se tvoří pomocí záporného tvaru slovesa **to be** a slovesa v **-ing** tvaru.

PRESENT CONTINUOUS - Questions / Short answers

Am	I	wearing...	Mám na sobě...?	Yes, I am.	No, I'm not.
Are	you		Máš/Máte na sobě...?	Yes, we are.	No, we aren't.
	we		Máme na sobě...?	Yes, you are.	No, you aren't.
	they		Mají na sobě...?	Yes, they are.	No, they aren't.
Is	he	Má na sobě...?	Má na sobě...?	Yes, he is.	No, he isn't.
	she		Yes, she is.	No, she isn't.	
	it		Yes, it is.	No, it isn't.	

V otázkách je opačné pořadí podmětu a přísudku!

TO BE

I am	I'm	já jsem	I am not	'm not	já nejsem
you are	you're	ty jsi	you are not	aren't	ty nejsi
he is	he's	on je	he is not	isn't	on není
she is	she's	ona je	she is not		ona není
it is	it's	to je	it is not		to není
we are	we're	my jsme	we are not	aren't	my nejsme
you are	you're	vy jste	you are not		vy nejste
they are	they're	oni jsou	they are not		oni nejsou

Kladné tvary i **záporné tvary** slovesa **to be** = být jsou uvedeny v tabulce s českým překladem. Tvary slovesa se musíme naučit nazpaměť. Zkrácené tvary se používají častěji.

Are you...?	Yes, I am. / No, I 'm not.	Jsi...?
Is he...?	Yes, he is. / No, he isn't.	Je...?
Is she...?	Yes, she is. / No, she isn't.	
Is it...?	Yes, it is. / No, it isn't.	
Are we...?	Yes, we are. / No, we aren't.	Jsme...?
Are they	Yes, they are. / No, they aren't.	Jsou?

V **otázkách** je opačné pořadí podmětu a přísudku!

IMPERATIVE

Imperatives in a sentence	Imperative + please	Negative imperative
Open your books!	Sit down, please.	Don't look!
Speak English!	Give me your homework, please.	Don't close your books!
Check your answers!	Close your books, please.	Don't speak Czech!
Work in pairs!	Be quiet, please.	Don't forget your homework!
Watch the video!	Come here, please.	Don't play with your mobile phone!

Pokud chceme někomu říci, aby něco udělal, použijeme základní tvar slovesa. Tvar slovesa je stejný v jednotném i množném čísle (Listen! = Poslouchej! i Poslouchejte!).

Pokud chceme být **zdvořilí**, můžeme přidat slovíčko **please** (Sit down, **please!**).

Zákaz (negative imperative) vytvoříme vložení **don't** před sloveso (**Don't** look!).

Bloggers 1

HAVE GOT – positive, negative

I have got	I've got	já mám	I have not got	I haven't got	já nemám
you have got	you've got	ty máš	you have not got	you haven't got	ty nemáš
he has got	he's got	on má	he has not got	he hasn't got	on nemá
she has got	she's got	ona má	she has not got	she hasn't got	ona nemá
it has got	it's got	ono má	it has not got	it hasn't got	ono nemá
we have got	we've got	my máme	we have not got	we haven't got	my nemáme
you have got	you've got	vy máte	you have not got	you haven't got	vy nemáte
they have got	they've got	oni mají	they have not got	they haven't got	oni nemají

HAVE GOT – questions/short answers

Questions		Short answers	
Have I got a dog?	Mám psa?	Yes, I have. No, I haven't.	Ano, mám. Ne, nemám. (já)
Have you got a dog?	Máš psa?	Yes, you have. No, you haven't.	Ano, máš. Ne, nemáš. (ty)
Has he got a dog?	Má psa?	Yes, he has. No, he hasn't.	Ano, má. Ne, nemá. (on)
Has she got a dog?	Má psa?	Yes, she has. No, she hasn't.	Ano, má. Ne, nemá. (ona)
Has it got long ears?	Má dlouhé uši?	Yes, it has. No, it hasn't.	Ano, má. Ne, nemá. (věc, zvíře)
Have we got a dog?	Máme psa?	Yes, we have. No, we haven't.	Ano, máme. Ne, nemáme. (my)
Have you got a dog?	Máte psa?	Yes, you have. No, you haven't.	Ano, máte. Ne, nemáte. (vy)
Have they got a dog?	Mají psa?	Yes, they have. No, they haven't.	Ano, mají. Ne, nemají. (oni)

sloveso LOVE/LIKE/HATE

I love...	Zbožňuji...	I like...	Mám rád/-a...
I don't like...	Nemám rád/-a...	I hate...	Nesnáším...
1. sloveso	I like swimming.	2. podstatné jméno	I like sports.

Pokud po **love**, **like**, **hate** následuje činnost (sloveso), používáme ho v **-ing** tvaru (I like swimming.).
Tvoření **-ing** tvaru:

- a) u většiny sloves přidáme pouze **-ing** (cooking, reading)
- b) u sloves končících na **-e** toto **-e** odpadá (dance – dancing)
- c) u sloves s krátkým **a, e, i, o, u** se zdvojí poslední písmeno (swim – swimming)

HAVE TO/MUST

I / we / you / they	have to tidy up.	musím, mám někým danou povinnost	don't have to tidy up.	nemusím, nemám někým danou povinnost
he / she / it	has to tidy up.	musí, má někým danou povinnost	doesn't have to tidy up.	nemusí, nemá někým danou povinnost
I / we / you / they	must tidy up.	musím, protože chci	mustn't tidy up.	musíš, příkazuji ti
he / she / it	must tidy up.	musí	mustn't tidy up.	nesmíš, nemáš zakázáno

CAN/CAN'T

I	can...	Mohu...	cannot ... can't	Nemohu...
We		Můžeme...		Nemůžeme...
You		Můžeš/Můžete...		Nemůžeš/ Nemůžete...
They		Mohou...		Nemohou...
He	can...	Může...	cannot... can't	Nemůže...
She				
It				

Can je modální (sloveso způsobové). Ve všech osobách má stejný tvar. Překládá se jako moct, umět a pojí se s dalším slovesem bez **to**. V záporném tvaru se většinou používá zkrácená forma **can't**.

5 WH - questions

What is your name?	Jak se jmenuješ?
How old are you?	Kdy máš narozeniny?
When is your birthday?	Kdy jsou tvé narozeniny?
Where are you from?	Odkud jsi?
What is your nationality?	Jaká je tvá národnost?
Where do you live?	Kde bydlíš?
What languages do you speak?	Jakými jazyky mluvíš?

Na tyto otázky nemůžeme odpovědět ano nebo ne. Začínají slovy na **WH-** (výjimka je how).
Některá slova mají více významů.

WHAT - jak / jaký/-á / co

HOW old - jak starý

WHEN - kdy

WHERE - kde/kam

6 ADVERBS

ADVERBS of frequency

How often...?	Jak často?
always - 100%	vždy, stále
usually - 80%	obvykle
often - 60%	často
sometimes - 40%	někdy
never - 0%	nikdy

Ve větě s plnovýznamovým slovesem patří **frekvenční příslovce** mezi podmět a přísudek (I always practise in the evening. Vždy cvičím večer.; I often play football. Často hraji fotbal.).
Ve větě se slovesem **be (am, is, are)** dáme frekvenční příslovce až ZA toto sloveso (I am never tired. Nejsem nikdy unavený., She is usually at home. Ona je obvykle doma.).

7 PREPOSITIONS

PREPOSITIONS of place

in	v
on	na
under	pod
next to	vedle
behind	za
in front of	před
between	mezi
on the left	vlevo
on the right	vpravo
in the middle of	uprostřed
opposite	naproti

Při popisu místa používáme předložky z tabulky společně s vazbou **There is a/an...** a **There are...** (There is a bed under the window., There are books on the shelf.). Po předložce při popisu místa následuje zpravidla člen určitý **the** (There is a lamp on the table.).

1 NOUNS (podstatná jména)

COUNTABLE NOUNS x UNCOUNTABLE NOUNS

Countable (plural)		Uncountable (plural)	
How many... ?	Kolik? (Jaké množství?)	How much... ?	Kolik? (Jaký počet?)
Not many...	Ne mnoho... 2, 3, 5, 10, ...	Not much...	Ne moc...
A lot of...		hodně	
sweets	potatoes	meat	yoghurt
apples	tomatoes	fish	sugar
eggs	bananas	pasta	honey

Countable nouns (počítatelná podstatná jména) můžeme spočítat na kusy. Tvoří množné číslo.

Uncountable nouns (nepočítatelná podstatná jména) netvoří množné číslo. Jedná se zpravidla o sypké, tekuté nebo mazlavé hmoty.

How many? (Kolik? Jaký počet?) – takto se ptáme na počet kusů u potravin, které lze samostatně spočítat. Mají množné číslo tvořené koncovkou **-s**. Vyskytují se běžně s číslovkami (How many apples? – Not many apples. Ten apples.).

How much? (Kolik? Jaké množství?) – takto se ptáme na množství u látek, které nelze samostatně počítat. Z potravin jsou to typicky sypké, tekuté nebo mazlavé materiály a tvárné hmoty. Nemají samy o sobě množné číslo, jen jednotné (How much sugar?, Not much sugar.). Spočítat je můžeme také, ale jen v obalech nebo pokud je rozdělíme na porce nebo jiné jednotky (two bottles of milk, two kilos of cheese).

A LOT OF (hodně) – toto spojení můžeme použít s počítatelnými i nepočítatelnými potravinami. S počítatelnými samozřejmě jen v množném čísle (A lot of milk.,
A lot of cookies.).

A FEW/A LITTLE/A LOT OF/A LOT OF

A FEW + countable	I eat a few oranges for my breakfast.	Jím několik pomerančů k snídani.
A LITTLE + uncountable	I eat a little cheese for my breakfast.	Jím kousek sýra k snídani.
A LOT OF + countable	I eat a lot of eggs . I love them.	Jím hodně vajec. Mám je rád/-a.
A LOT OF + uncountable	I drink a lot of milk . It is healthy.	Piju hodně mléka. Je zdraví.

A few se používá ve spojení s podstatnými jmény počítatelnými.

A little se používá ve spojení s podstatnými jmény nepočítatelnými.

A few/a little znamenají v češtině trochu, pár, několik.

A lot of můžeme použít ve spojení s počítatelnými i nepočítatelnými podstatnými jmény.

SOME/ANY

UNCOUNTABLE NOUNS			COUNTABLE NOUNS		
Have we got	any	milk?	Have we got	any	eggs?
Is there		chocolate?	Are there		lemons?
We have got	some	milk.	We have got	some	eggs.
There is			There are		
We haven't got	any	chocolate.	We haven't got	any	lemons.
There isn't			There aren't		

Some (nějaký) používáme v kladné oznamovací větě. (I need some milk. = Potřebuji nějaké mléko., There are some eggs. = Jsou tady nějaká vajíčka.)

Some můžeme použít i v otázce, pokud touto otázkou něco nabízíme nebo o něco žádáme. (Would you like some tea? = Chtěl bys nějaký čaj?, Can I have some cookies? = Můžu si vzít nějaké sušenky?)

Any (žádný) používáme v záporné větě. (We haven't got any milk. = Nemáme žádné mléko., There aren't any apples. = Nejsou zde žádná jablka.)

any (nějaký) používáme také v otázce. (Have we got any rice? = Máme nějakou rýži?, Are there any potatoes? = Jsou tady nějaké brambory?)

2 ADJECTIVES

1 syllable adjectives + 2 syllable adjectives ending with -y		COMPARATIVE	SUPERLATIVE
silný	strong	stronger	the strongest
rychlý	fast	faster	the fastest
malý	small	smaller	the smallest
velký	big	bigger	the biggest
roztomilý	fat	fatter	the fattest
tlustý	cute	cuter	the cutest
líný	lazy	lazier	the laziest
přátelský	friendly	friendlier	the friendliest
špinavý	dirty	dirtier	the dirtiest

Bloggers2

2 and more syllable adjectives		COMPARATIVE	SUPERLATIVE
populární	popular	more popular	the most popular
nebezpečný	dangerous	more dangerous	the most dangerous
krásný	beautiful	more beautiful	the most beautiful

Irregular		COMPARATIVE	SUPERLATIVE
dobrý	good	better	the best
špatný	bad	worse	the worst

Stejně jako v češtině můžeme v angličtině přídavná jména stupňovat. Používáme tři stupně přídavných jmen:

Základní tvar (1. stupeň) – tento tvar použijeme pro popis vlastností věcí, zvířat nebo osob.

Komparativ (2. stupeň) – pomocí tohoto tvaru můžeme porovnat vlastnosti dvou věcí, zvířat nebo osob.

Superlativ (3. stupeň) – pomocí tohoto tvaru vybíráme z věcí, zvířat nebo osob tu „nej“.

3 VERBS

MODAL VEBS (modální slovesa)

MUST = muset	CAN = moci, umět	MUSTN'T = nesmět
--------------	------------------	------------------

4 PAST SIMPLE – positive TO BE

I	was	at home in the morning.	Já jsem byl/-a	ráno doma.
He			On byl	
She			Ona byla	
It			Ono bylo	
We	were		My jsme byli/-y	
You			Ty jsi byl/-a / Vy jste byli/-y	
They			Oni byli / Ony byly	

Sloveso **to be** (být) patří mezi nepravidelná slovesa. Tvary minulého času tohoto slovesa se musíme naučit nazpaměť. Minulý čas prostý se často používá s časovými údaji (yesterday, last, ago).

Postavení ve větě:

- na konci věty: **yesterday**
- před jiným časovým údajem: **last** (např. last week, last weekend, last year)
- za jiným časovým údajem: **ago** (např. a week ago, two days ago)

PAST SIMPLE – negative TO BE

I	was not	in Italy last year.	Já jsem nebyl/-a	loni v Itálii.
He	wasn't		On nebyl	
She			Ona nebyla	
It			Ono nebylo	
We	were		My jsme nebyli/-y	
You	not		Ty jsi nebyl/-a / Vy jste nebyli/-y	
They	weren't		Oni nebyli / Ony nebyly	

Sloveso **to be** (být) patří mezi nepravidelná slovesa. Tvary minulého času tohoto slovesa se musíme naučit nazpaměť. Zkrácené tvary se v mluvené podobě používají častěji.

PAST SIMPLE – questions TO BE / short answers

Was	I	at home?	Byl/-a jsem	doma?	Yes, I was.
	he		Byl (on)		No, I wasn't.
	she		Byla (ona)		
	it		Bylo (ono)		
Were	we		Byli/-y jsme (my)		Yes, we were.
	you		Byl/-a jsi (ty) / Byli/-y jste (vy)		No, we weren't.
	they		Byli (oni) / Byly (ony)		

Otázky se slovesem **to be** v minulém čase vytvoříme tak, že změním pořadí podmětu a přísudku. Na otázky, které začínají slovesem, odpovídáme ano/ne. V krátkých odpovědích musíme v angličtině vždy použít podmět a přísudek (You were – Were you... ? – Yes, I was., No, I wasn't.).

Pokud chceme zjistit podrobnější informace, přidáme před otázku tázací zájmeno.

What? = Co, jaké?

Which? = Který?

When? = Kdy?

Where? = Kde, kam?

Why? = Proč?

What time? = V kolik hodin?

How? = Jak?

How much/many? = Kolik?

PAST SIMPLE – regular verbs

infinitiv		minulý čas prostý	
use	používat	you used	vy jste použili
walk	procházet se	you walked	ty ses prošel
arrive	přijet	I arrived	já jsem přijel
look	podívat se	she looked	ona se podívala
rain	pršet	it rained	(ono) pršelo
call	zavolat	we called	my jsme zavolali
need	potřebovat	I needed	já jsem potřeboval
invite	pozvat	they invited	oni pozvali
visit	navštívit	he visited	on navštívil
travel	cestovat	she travelled	ona cestovala
stop	zastavit	they stopped	oni zastavili
cry	plakat	we cried	my jsme plakali
finish	dokončit	s/he finished	dokončil/-a
move	přestěhovat se	s/he moved	přestěhoval/-a se
play	hrát	s/he played	hrál/-a
love	milovat	s/he loved	miloval/-a
star	hrát ve filmu	s/he starred	hrál/-a ve filmu
want	chtít	s/he wanted	chtěl/-a

Minulý čas prostý používáme k vyjádření děje, který se stal a skončil v určitou dobu v minulosti. Minulý čas prostý použijeme také ve vyprávění, když se několik akcí odehrálo v řadě za sebou.

- **pravidelná slovesa:** přidáme koncovku **-ed**: look – looked, rain – rained, need – needed
- **jednoslabičná slovesa** (u nichž poslední 3 písmena jsou souhláska + samohláska + souhláska) a sloves končících na l a r zdvojíme poslední souhlásku: stop – stopped, travel – travelled (Br.), prefer – preferred
- sloveso končící na **-e**: před připojením koncovky ho odstraníme: use – used, arrive – arrived
- sloveso končící na **-y**: změňme na **-i**, pokud je před **-y** souhláska: cry – cried
- sloveso končící na **-y** a před ním je samohláska: přidáme koncovku **-ed**: play – played

PAST SIMPLE – regular verbs – negative

The lesson start ed at 8:30. The lesson didn't start at 8:30.	Hodina nezačala v 8:30.
He play ed tennis yesterday. He didn't play tennis yesterday.	Včera nehrál tenis.
They stud ied at university. They didn't study at university.	Oni/y nestudovali/-y na univerzitě.
She star red in the film. She didn't star in the film.	Nezazářila ve filmu.

Použijeme pomocné sloveso **did not** a plnovýznamové **sloveso v infinitivu**. Běžně se používá zkrácený tvar **did not = didn't**.

PAST SIMPLE – irregular verbs

infinitiv		minulý čas prostý	
go	jít, jet	I went	já jsem šel, já jsem jel
see	vidět	you saw	ty jsi viděl
have	mít	he had	on měl
eat	jíst	she ate	ona snědla
buy	koupit	we bought	my jsme koupili
take	vzít	they took	oni si vzali
be born	narodit se	s/he was born	narodil/a se
have	mít	s/he had	měl/a
feel	cítit se	s/he felt	cítil/a se
fall in love	zamilovat se	s/he fell in love	zamiloval/a se
become	stát se	s/he became	stal/a se
win	vyhrát	s/he won	vyhrál/a

Nepravidelná slovesa netvoří minulý čas „pravidelně“ podle jednotného pravidla. Nemají koncovku **-ed**, ale tvar slovesa je jiný. Tato slovesa se učíme zpaměti.

Bloggers2

PAST SIMPLE – irregular verbs – negative

We had a good day. We didn't have a good day.	My jsme neměli/-y dobrý den.
I saw the film. I didn't see the film.	Neviděl/-a jsem ten film.

PAST SIMPLE – YES/NO questions

Did	you	study drama?	Studoval jsi drama?
	he	win an Oscar?	Vyhrál (on) Oscara?
	she	work in Hollywood?	Pracovala (ona) v Hollywoodu?
	they	move to Los Angeles?	Přestěhovali se (oni) do Los Angeles?

Na tento typ otázky odpovídáme YES nebo NO.

PAST SIMPLE – WH- questions

What	did	you	study ?	Co jsi studoval?
When		he	win an Oscar?	Kdy vyhrál Oscara?
Where		she	work ?	Kde pracovala?
Why		they	move to Los Angeles?	Proč se přestěhovali do Los Angeles?

NEED/NEED TO

You need a T-shirt, shorts and trainers to play basketball.	Na hran. basketbalu potřebuješ tričko, kraťasy a sportovní. boty.
You need to be fast.	Musíš být rychlý.

5 ADVERBS

ADVERBS of degree

100%	I am very fit.	30%	I am a bit slow.
70%	I am quite active.	0%	I am not competitive at all .

6 CONJUNCTIONS

AND = a	BUT = ale	BECAUSE = protože
----------------	------------------	--------------------------

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Bloggers

A series of 20 horizontal dotted lines for writing.